

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1051/2013

ze dne 22. října 2013,

kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006 s cílem stanovit společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

opatření by se měly omezit na nejmenší míru nutnou jako reakce na závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 1 a 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vytvoření prostoru, v němž je zaručen volný pohyb osob přes vnitřní hranice, je jedním z hlavních úspěchů Unie. V prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích je nezbytné mít schopnost společně reagovat na situace vážně ovlivňující veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost tohoto prostoru, jeho částí nebo jednoho či více členských států, a to umožněním dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, aniž by byla ohrožena zásada volného pohybu osob. Vzhledem k dopadu, který mohou mít taková krajní opatření na všechny osoby, jež mají právo pohybovat se v tomto prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, by pro znovuzavedení těchto opatření měly být stanoveny podmínky a postupy, aby se zajistila jejich výjimečná povaha a dodržování zásady přiměřenosti. Rozsah a trvání dočasného znovuzavedení těchto

(2) Volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích je klíčovým úspěchem Unie. Jelikož má dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic vliv na tento volný pohyb osob, mělo by být jakékoli rozhodnutí o takovém znovuzavedení přijato v souladu se společně dohodnutými kritérii a mělo by být řádně oznámeno Komisi nebo doporučeno orgánem Unie. V každém případě by znovuzavedení ochrany vnitřních hranic mělo zůstat výjimkou a mělo by být uskutečněno jen jako krajní opatření v nezbytně nutném rozsahu a délce trvání a na základě konkrétních objektivních kritérií a posouzení jeho nezbytnosti, které by mělo být monitorováno na úrovni Unie. Pokud je v důsledku závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost nutno přijmout okamžitá opatření, měly by mít členské státy možnost znovu zavést ochranu svých vnitřních hranic na dobu, která nepřesáhne deset dní. Jakékoliv prodloužení této doby je třeba monitorovat na úrovni Unie.

(3) Nezbytnost a přiměřenost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic je třeba zvážit v porovnání s hrozbou pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, které podnítlí potřebu takového obnovení, stejně jako alternativní opatření, jež by mohla být přijata na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních, a dopad této ochrany na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

(4) Znovuzavedení ochrany vnitřní hranic může být výjimečně nezbytné v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo na vnitrostátní úrovni, zejména v návaznosti na teroristické činy či hrozby nebo kvůli hrozbám, které představuje organizovaná trestná činnost.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2013.

- (5) Migrace a překročení vnějších hranic velkým počtem státních příslušníků třetích zemí by samo o sobě nemělo být považováno za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.
- (6) V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie musí být odchylka od základní zásady volného pohybu osob vykládána restriktivně a pojem veřejného pořádku předpokládá existenci skutečné, aktuální a dostatečně závažné hrozby, kterou je dotčen některý ze základních zájmů společnosti.
- (7) Na základě dosavadních zkušeností s fungováním prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a s cílem napomoci k zajištění jednotného provádění schengenského *acquis* může Komise vypracovat pokyny ke znovuzavedení ochrany vnitřních hranic pro případy, kdy je toto opatření dočasně nutné, i pro případy, kdy jsou zapotřebí okamžitá opatření. Tyto pokyny by měly stanovit jasná kritéria pro snazší posuzování situací, které by mohly představovat závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.
- (8) Jsou-li v hodnotící zprávě vypracované podle nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* ⁽¹⁾ zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, a za účelem zajištění souladu s doporučeními přijatými na základě uvedeného nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci spočívající ve vydání doporučení, aby hodnocený členský stát přijal určitá opatření, jako například vyslání evropských jednotek pohraniční stráže, předložení strategických plánů nebo v krajním případě a s přihlédnutím k vážnosti situace i uzavření určitého hraničního přechodu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽²⁾. Podle čl. 2 odst. 2 písm. b) bodu iii) uvedeného nařízení by se měl použít přezkumný postup.
- (9) Dočasné znovuzavedení ochrany určitých vnitřních hranic zvláštním postupem na úrovni Unie by rovněž mohlo být odůvodněno v případě mimořádných situací ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic zjištěných v rámci procesu důsledného hodnocení podle článků 14 a 15 nařízení (EU) č. 1053/2013, pokud by daná situace představovala závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v tomto prostoru nebo v jeho částech. Tento zvláštní postup pro dočasné znovuzavedení ochrany určitých vnitřních hranic může být rovněž zahájen za stejných podmínek v důsledku vážného zanedbání povinností hodnoceným členským státem. Prováděcí pravomoci přijímat doporučení podle tohoto zvláštního postupu na úrovni Unie by s ohledem na politicky citlivou povahu těchto opatření, která se týkají vnitrostátních výkonných a donucovacích pravomocí k ochraně vnitřních hranic, měly být svěřeny Radě jednající na návrh Komise.
- (10) Před přijetím doporučení o dočasném znovuzavedení ochrany určitých vnitřních hranicích je třeba včas plně využít možnost podniknout kroky k řešení dané situace, včetně využití pomoci institucí a jiných subjektů Unie, například Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex), zřízené nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽³⁾, nebo Evropského policejního úřadu (Europol), zřízeného rozhodnutím Rady 2009/371/SVV ⁽⁴⁾, či opatření technické nebo finanční podpory na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních. V případě, že byly zjištěny vážné nedostatky, může Komise poskytnout opatření finanční podpory na pomoc dotyčnému členskému státu. Jakékoli doporučení Komise nebo Rady by se navíc mělo opírat o podložené informace.
- (11) Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se potřeby prodloužit ochranu vnitřních hranic, měla by Komise mít možnost přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (12) Hodnotící zprávy a doporučení uvedené v člincích 14 a 15 nařízení (EU) č. 1053/2013 by měly být základem pro použití zvláštních opatření v případě vážných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic a zvláštního postupu v případě mimořádných situací ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, jak je stanoveno v tomto nařízení. Členské státy a Komise společně provádějí pravidelná, objektivní a nestranná hodnocení s cílem ověřit správné uplatňování tohoto nařízení a Komise tato hodnocení koordinuje v úzké spolupráci s členskými státy. Hodnocení sestává z následujících prvků: víceletých a ročních hodnotících

⁽¹⁾ Viz strana 27 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

- programů, ohlášených a neohlášených hodnotících návštěv na místě vykonávaných malým týmem složeným ze zástupců Komise a odborníků určených členskými státy, zpráv o výsledku hodnocení přijatých Komisí a doporučení pro nápravná opatření přijatých Radou na návrh Komise, odpovídajících navazujících činností, monitorování a podávání zpráv.
- (13) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení společných pravidel pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, může být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, které proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (15) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (16) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (17) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (18) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾.
- (19) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (20) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (21) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005.
- (22) Pokud jde o Chorvatsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

- (23) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, včetně volného pohybu a pobytu osob. Toto nařízení musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (24) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾, by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

- 1) V hlavě II se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IVa

Zvláštní opatření v případě závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic

Článek 19a

Opatření na vnějších hranicích a podpora poskytovaná agenturou

1. Jsou-li v hodnotící zprávě vypracované podle článku 14 nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* (*) zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, a za účelem zajištění souladu s doporučeními podle článku 15 uvedeného nařízení může Komise prostřednictvím prováděcího aktu doporučit hodnocenému členskému státu, aby přijal určitá zvláštní opatření, která mohou zahrnovat jedno z těchto opatření či opatření obě:

- a) podat podnět k vyslání evropských jednotek pohraniční stráže v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;
- b) předložit své strategické plány vycházející z posouzení rizika, včetně informací o nasazení personálu a vybavení, agentuře k vyjádření stanoviska.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 33a odst. 2.

2. Komise pravidelně informuje výbor zřízený čl. 33a odst. 1 o pokroku při provádění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku a o jeho vlivu na zjištěné nedostatky.

Rovněž informuje Evropský parlament a Radu.

3. Je-li v hodnotící zprávě podle odstavce 1 vysloven závěr, že hodnocený členský stát závažným způsobem zanedbává své povinnosti, a musí proto podle čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 1053/2013 do tří měsíců podat informace o provádění příslušného akčního plánu, a shledá-li Komise po uplynutí této tříměsíční lhůty, že se situace nezměnila, může zahájit postup podle článku 26 tohoto nařízení, jsou-li k tomu splněny všechny podmínky.

(*) Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27.“

- 2) Články 23 až 27 se nahrazují tímto:

„Článek 23

Obecný rámec pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. Pokud se v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích vyskytne závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost některého členského státu, může tento členský stát výjimečně znovu zavést ochranu celých svých vnitřních hranic nebo konkrétních úseků těchto hranic po omezenou dobu nepřesahující 30 dní nebo po předvídatelnou dobu trvání závažné hrozby, pokud tato doba přesahuje 30 dní. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na tuto závažnou hrozbu.

2. Ochrana vnitřních hranic může být znovu zavedena pouze v krajním případě a v souladu s články 24, 25 a 26. Pokaždé, když je zvažováno rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle článků 24, 25 nebo 26, je nutné zohlednit kritéria uvedená v člancích 23a a 26a.

3. Jestliže závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu trvá déle než

(1) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

po dobu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, může tento členský stát prodlužovat ochranu svých vnitřních hranic při zohlednění kritérií uvedených v článku 23a a v souladu s článkem 24 ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, a s ohledem na případná nová hlediska vždy nejvýše o 30 dní.

4. Celková doba znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně jakéhokoliv prodloužení podle odstavce 3 tohoto článku, nepřesáhne šest měsíců. V mimořádných situacích uvedených v článku 26 může být tato celková doba prodloužena na maximální dobu dvou let v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku.

Článek 23a

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Rozhodne-li členský stát podle článku 23 a čl. 25 odst. 1 v krajním případě o dočasném znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích nebo o prodloužení takového znovuzavedení v souladu s článkem 23 nebo čl. 25 odst. 1, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. V rámci tohoto posouzení členský stát zohlední zejména tyto aspekty:

- a) pravděpodobný dopad hrozeb na jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, včetně hrozeb v návaznosti na teroristické činy či hrozby, jakož i hrozeb, které představuje organizovaná trestná činnost;
- b) pravděpodobný dopad takového opatření na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

Článek 24

Postup pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle čl. 23 odst. 1

1. Pokud některý členský stát plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle čl. 23 odst. 1, oznámí to ostatním členským státům a Komisi nejpozději čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením či v kratší lhůtě, jsou-li skutečnosti, jež vedou k potřebě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, zjištěny později než čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením. Za tímto účelem tento členský stát poskytne tyto informace:

- a) důvody navrhovaného znovuzavedení, včetně všech relevantních údajů upřesňujících události, které představují závažnou hrozbu pro jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení s upřesněním, na kterém úseku či úsecích vnitřních hranic má být ochrana hranic znovu zavedena;

c) názvy určených přechodů;

d) datum a dobu trvání plánovaného znovuzavedení;

e) případně opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

Oznámení podle prvního pododstavce může být rovněž předloženo společně dvěma či více členskými státy.

Je-li to nezbytné, může si Komise od dotčeného členského státu nebo členských států vyžádat doplňující informace.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují Evropskému parlamentu a Radě současně s oznámením ostatním členským státům a Komisi podle uvedeného odstavce.

3. Členské státy předkládající oznámení podle odstavce 1 mohou v případě nutnosti a v souladu s vnitrostátním právem rozhodnout o utajení některých informací.

Utajení nebrání tomu, aby Komise tyto informace zpřístupnila Evropskému parlamentu. Předání informací a dokladů Evropskému parlamentu podle tohoto článku a nakládání s nimi musí být v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí.

4. Poté, co dotyčný členský stát učiní oznámení podle odstavce 1 tohoto článku, a s ohledem na konzultace podle odstavce 5 tohoto článku může Komise nebo kterýkoli jiný členský stát vydat stanovisko, aniž je dotčen článek 72 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pokud má Komise na základě informací obsažených v oznámení nebo jakýchkoliv dodatečných informací, které obdržela, obavy ohledně nezbytnosti nebo přiměřenosti plánovaného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, nebo pokud se domnívá, že by byla vhodná konzultace o některém aspektu oznámení, vydá za tímto účelem stanovisko.

5. Informace podle odstavce 1 a jakékoliv stanovisko Komise nebo členského státu podle odstavce 4 jsou předmětem konzultací a případně i setkání mezi členskými státy, který plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, ostatními členskými státy, zejména těmi, které jsou těmito opatřeními přímo dotčeny, a Komisí, aby se tam, kde je to vhodné, uspořádala vzájemná spolupráce mezi členskými státy a posoudila přiměřenost opatření ve vztahu k událostem vedoucím ke znovuzavedení ochrany hranic a k hrozbě pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

6. Konzultace podle odstavce 5 se uskuteční nejpozději deset dní před plánovaným dnem znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 25

Zvláštní postup v případech, kdy je třeba přijmout okamžitá opatření

1. Jestliže je v důsledku závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v některém členském státě nutno neprodleně přijmout opatření, může dotčený členský stát ve výjimečných případech okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic na omezenou dobu nepřesahující deset dní.

2. Pokud některý členský stát znovu zavede ochranu vnitřních hranic, oznámí to současně ostatním členským státům a Komisi a poskytne informace uvedené v čl. 24 odst. 1 včetně důvodů pro použití postupu podle tohoto článku. Komise může okamžitě po obdržení oznámení konzultovat ostatní členské státy.

3. Pokud závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá déle než po dobu stanovenou v odstavci 1, může členský stát opakovaně rozhodnout o prodloužení ochrany vnitřních hranic vždy nejvýše o dvacet dní. V takovém případě dotčený členský stát zohlední kritéria uvedená v článku 23a, včetně aktualizovaného posouzení nezbytnosti a přiměřenosti opatření, a zohlední i veškeré nové skutečnosti.

V případě takového prodloužení se použijí obdobně čl. 24 odst. 4 a 5 a konzultace proběhnou bezodkladně poté, co bylo rozhodnutí o prodloužení oznámeno Komisí a členským státům.

4. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 4, nesmí celková doba znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, jež se skládá z počátečního období podle odstavce 1 a jakéhokoliv jeho prodloužení podle odstavce 3, překročit dva měsíce.

5. Komise bezodkladně informuje Evropský parlament o oznámeních učiněných podle tohoto článku.

Článek 26

Zvláštní postup v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. V mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic podle článku 19a, a pokud tyto situace představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo v některých jeho částech, mohou členské státy znovu zavést ochranu vnitřních hranic v souladu s odstavcem 2 tohoto článku na dobu nepřesahující šest měsíců. Tato doba může být nejvýše třikrát prodloužena o další období nejvýše šesti měsíců, pokud mimořádná situace trvá.

2. Rada může jako krajní opatření na ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a v případě, kdy všechna ostatní opatření, zejména opatření uvedená v čl. 19a odst. 1, nedokáží účinně omezit zjištěnou závažnou hrozbu, doporučit jednomu nebo více členským státům, aby znovu zavedly ochranu svých vnitřních hranic nebo jejich konkrétních úseků. Doporučení Rady vychází z návrhu Komise. Členské státy mohou požádat Komisi, aby předložila Radě takový návrh doporučení.

Rada ve svém doporučení uvede přinejmenším informace podle čl. 24 odst. 1 písm. a) až e).

Rada může doporučit prodloužení za podmínek a postupů stanovených v tomto článku.

Znovuzavedení ochrany hranic na celých vnitřních hranicích nebo jejich konkrétních úsecích podle tohoto odstavce členský stát předem oznámí ostatním členským státům, Evropskému parlamentu a Komisi.

3. Jestliže určitý členský stát doporučení uvedené v odstavci 2 neprovede, bezodkladně poskytne Komisi písemné odůvodnění.

V tomto případě předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí odůvodnění dotčeného členského státu a důsledky vyplývající pro ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

4. Z řádně odůvodněných naléhavých důvodů týkajících se situací, kdy jsou skutečnosti, jež vedou k potřebě prodloužit ochranu vnitřních hranic v souladu s odstavcem 2, zjištěny později než deset dní před koncem předcházejícího období znovuzavedení ochrany hranic, může Komise prostřednictvím okamžitě použitelných prováděcích aktů přijatých postupem podle čl. 33a odst. 3 vydat jakákoli nezbytná doporučení. Komise do čtrnácti dnů po přijetí těchto doporučení předloží Radě návrh doporučení v souladu s odstavcem 2.

5. Tímto článkem nejsou dotčena opatření, která mohou členské státy přijmout v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v souladu s články 23, 24 a 25.

Článek 26a

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. Pokud Rada podle čl. 26 odst. 2 jako krajní opatření doporučí dočasné znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. Toto posouzení vychází z podrobných informací předložených dotyčným členským státem nebo členskými státy a Komisí a jakýchkoli jiných relevantních informací, včetně informací získaných podle odstavce 2 tohoto článku. V rámci tohoto posouzení se zohlední zejména:

a) použitelnost opatření technické nebo finanční podpory, která mohou být či byla uplatněna na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních, včetně pomoci institucí a jiných subjektů Unie, například agentury,

Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 (*) či Evropského policejního úřadu (Europol), zřízeného rozhodnutím Rady 2009/371/SVV (**), a míru, v jaké tato opatření pravděpodobně přispějí k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

b) současný a pravděpodobný budoucí dopad vážných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic zjištěných v rámci hodnocení provedených na základě nařízení (EU) č. 1053/2013 a rozsah, v jakém tyto vážné nedostatky představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

c) pravděpodobný dopad znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

2. V souladu s čl. 26 odst. 2 může Komise před přijetím návrhu doporučení Rady:

a) požádat členské státy, agenturu, Europol a další instituce a subjekty Unie o další informace,

b) provádět hodnotící návštěvy na místě za podpory odborníků z členských států a agentury, Europolu či jiné příslušné instituce nebo subjektu Unie, aby získala nebo ověřila informace relevantní pro přijetí takového doporučení.

Článek 27

Informování Evropského parlamentu a Rady

Komise a dotyčný členský stát nebo členské státy informují co nejdříve Evropský parlament a Radu o jakýchkoli důvodech, jež by mohly vést k použití článku 19a a článků 23 až 26a.

(*) Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11.

(**) Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37.“

3) Články 29 a 30 se nahrazují tímto:

„Článek 29

Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Do čtyř týdnů po zrušení ochrany vnitřních hranic předloží členský stát, který tuto ochranu vnitřních hranic prováděl, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, v níž zejména popíše úvodní posouzení a dodržování kritérií uvedených v člancích 23a, 25 a 26a, provádění ochrany, praktickou spolupráci se sousedními členskými státy, výsledný dopad na volný pohyb osob, účinnost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně ex post hodnocení přiměřenosti znovuzavedení ochrany hranic.

Komise může vydat stanovisko k uvedenému ex post hodnocení dočasného znovuzavedení ochrany hranic na jedné nebo více vnitřních hranicích nebo jejich částech.

Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě alespoň jednou za rok zprávu o fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Zpráva obsahuje seznam všech rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic přijatých během příslušného roku.

Článek 30

Informování veřejnosti

Komise a dotčený členský stát koordinovaně informují veřejnost o rozhodnutí znovu zavést ochranu vnitřních hranic a oznámí zejména datum zahájení a ukončení tohoto opatření, pokud tomu nebrání nadřazené bezpečnostní důvody.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 zmíněného nařízení.

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 37a

Hodnotící mechanismus

1. V souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie a Smlouvou o Evropské unii a aniž jsou dotčena jejich ustanovení o řízení o nesplnění povinnosti, je provádění tohoto nařízení jednotlivými členskými státy hodnoceno prostřednictvím hodnotícího mechanismu.

2. Pravidla hodnotícího mechanismu jsou stanovena v nařízení (EU) č. 1053/2013. V souladu s tímto hodnotícím mechanismem členské státy a Komise společně provádějí pravidelná, objektivní a nestranná hodnocení s cílem ověřit správné uplatňování tohoto nařízení a Komise má tato hodnocení koordinovat v úzké spolupráci s členskými státy. V rámci tohoto mechanismu je každý členský stát hodnocen alespoň jednou za pět let malým týmem složeným ze zástupců Komise a odborníků určených členskými státy.

Hodnocení může spočívat v ohlášených či neohlášených hodnotících návštěvách na místě vykonávaných na vnějších nebo vnitřních hranicích.

V souladu s tímto hodnotícím mechanismem odpovídá Komise za přijímání víceletých a ročních hodnotících programů a hodnotících zpráv.

3. V případě možných nedostatků mohou být dotčeným členským státům doporučena nápravná opatření.

Jsou-li v hodnotící zprávě přijaté Komisí podle článku 14 nařízení (EU) č. 1053/2013 zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, použijí se články 19a a 26 tohoto nařízení.

4. Evropský parlament a Rada jsou informovány ve všech fázích hodnocení a jsou jim předávány veškeré relevantní dokumenty v souladu s pravidly o utajovaných dokumentech.

5. Evropský parlament je okamžitě a plně informován o veškerých návrzích týkajících se změny či nahrazení pravidel stanovených v nařízení (EU) č. 1053/2013.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

Evropský parlament, Rada a Komise vítají přijetí nařízení, kterým se mění Schengenský hraniční kodex s cílem stanovit společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, a nařízení o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis*. Věří, že tyto nové mechanismy jsou náležitou reakcí na výzvu Evropské rady uvedenou v závěrech ze dne 24. června 2011, v nichž vybídla k posílení spolupráce a vzájemné důvěry mezi členskými státy schengenského prostoru a k vytvoření účinného a spolehlivého systému sledování a hodnocení s cílem zajistit prosazování společných pravidel a posílení, přizpůsobení a rozšíření kritérií založených na *acquis* EU, a současně připomněla, že vnější hranice Evropy musí být řízeny účinným a soudržným způsobem, na základě společné odpovědnosti, solidarity a praktické spolupráce.

Uvádějí, že tato změna Schengenského hraničního kodexu posílí koordinaci a spolupráci na úrovni Unie tím, že se na jedné straně stanoví kritéria pro jakékoli znovuzavedení hraničních kontrol ze strany členských států a na druhé straně mechanismus na úrovni EU pro reakci na skutečně kritické situace, při nichž je ohroženo celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

Zdůrazňují, že tento nový hodnotící systém představuje mechanismus na úrovni EU, který zahrne všechny aspekty schengenského *acquis* a zapojí odborníky z členských států, Komise a příslušných agentur EU.

Jsou si vědomy, že jakýkoli budoucí návrh změny tohoto hodnotícího systému ze strany Komise bude předložen ke konzultaci Evropskému parlamentu, aby bylo před přijetím konečného znění v nejvyšší možné míře zohledněno jeho stanovisko.
